

CHARLES BUKOWSKI

Kukások

itt jönnek
a srácok
szürke kocsi
szól a rádió

sietnek

igazán izgalmas:
kigombolt ingek
kibuggyanó pocakok

kitrappolnak a kukákhoz
kigurítják a targoncához
és a kocsi bedarálja
túl nagy zajt csapva...

jelentkezési lapot kellett kitölteniük
ehhez a munkához
fizetnek a lakásukért és
újabb modelleket vezetnek

szombat esténként jól berúgnak

most a los angelesi napsütésben
ide-oda futkosnak a
kukákkal

minden szemét elkerül valahová

és kiabálank egymásnak

aztán mind a kocsiba szállnak
nyugatnak tartva a tenger felé

egyikük sem tudja
hogyan létezem

Tehenek rajzórán

a jó idő
 akár
 a jó nő –
 nem mindennapos jelenség
 és ha előfordul
 nem
 tart örökké.
 a férfi
 stabilabb:
 ha rossz,
 nagyobb valószínűséggel
 marad is az,
 ha pedig jó,
 talán nem
 fordul át,
 de a nőt
 megváltoztatják
 a
 gyerekek
 a kor
 az éttrend
 egy beszélgetés
 a szex
 a hold
 a nap hiánya vagy
 jelenléte
 vagy a jó időszakok.
 a nőt gondozni kell
 szeretettel
 hogy önmaga legyen
 míg a férfit erősebbé
 teheti
 ha gyűlölik.

Ma este a Spangler's bárban iszom
 és eszembe jutnak a tehenek
 amiket egyszer rajzórán festettem
 és jól néztek ki
 jobban mint itt
 bármi. Iszom a Spangler's bárban
 azon tűnődve, mit szeressek, és mit
 gyűlöljek, de a szabályok adottak:
 csak magamat tudom
 szeretni és gyűlölni –
 rajtam kívül állnak

mint az aszatról leesett és elgurult
narancs. ezt kell
eldöntennem:
öljem meg vagy
szeressem magam?
melyik az árulás?
honnan jön az
információ?

könyvek... akár törött üveg
nem törölném ki a seggem velük
mégis, egyre
sötétebb lesz, vili?

(iszunk itt és beszélünk
egymással, és
látszólag tudjuk.)

vedd meg a legnagyobb tőgyű
tehenet
vedd meg a legnagyobb farú
tehenet.

szakasz, vigyázz.

a csapos felémcsúsztat egy sört
úgy csúszik végig a bárpulton
mint egy olimpiai gyorskorcsolyázó
és a kezem mint harapófogó
megállítja, felemeli,
a szürke kísértés aranyló húgyát,
iszom, és
ott állok
az időjárás nem kedvez a teheneknek
de ecsetem készen áll
lefesteni
a zöld füvet szalma szemet
szomorúság vesz erőt rajtam
és lehúzó a sört
gyorsan rendelek egy
felest
hogy legyen gyomrom és szándékom
tovább
folytatni.

Az öngyilkos gyerek utolsó pár napja

látom most magam
az öngyilkos nappalok és éjszakák múltán
miután kitol az egyik steril
lábadozóból
(persze csak, ha híres és szerencsés
leszek)
egy unott, gyógyós nővér
ott ülök feszesen a tolószékemben
félíg vakon, szemeim visszafelé forognak koponyám
sötét zugába
a halál
kegyelmét keresve
Hát nem csodás ez a nap, Bukowski úr
ó, hogyne, hogyne
a gyerekek elsétálnak, s én még csak nem is létezem
és csinos nők haladnak el
széles, forró csípővel
és meleg hátsóval meg szűk, forró egyebekkel
szeretetért fohászkodnak
s én még csak nem is
létezem
három napig nem sütött a nap, most bújt elő először
Bukowski úr.
Ó, hogyne, hogyne.
ott ülök feszesen a tolószékemben
fehérebben, mint ez a papírlap,
vérszegényen,
löttek az agynak, löttek a játéknak, nekem,
Bukowskinak
löttek
Hát nem csodás ez a nap, Bukowski úr
Ó, hogyne, hogyne, összehúgyoztam a pizsamámat, nyál
csorog ki a
számból
két fiatal iskolás fiú fut el –
Hé, láttad azt az öreg főszert
Jeszusom, igen, hányinger!
mindenféle fenyegetőzés után
másvalaki lett öngyilkos
helyettem
a nővér megállítja a tolószéket, letör egy rózsát
a közeli bokorból
kezembe adja.
azt sem igazán tudom
mi az. akár a pöcsöm is lehetne
ennyi

erővel.

Bibliát olvasó miniszoknyás lány az ablakom előtt

Vasárnap, grépfrútot
eszem, az orosz ortodox mise,
Nyugaton, véget
ért.

sötét lány
keleti vérrel,
nagy barna szempár pillant fel a Bibliából,
majd le. kis piros-fekete
Könyv, s ahogy olvas
lábai egyre csak mozognak,
s ő lassú ritmusú táncot jár
amit Bibliát olvas...

arany fülönfüggő;
két aranykarperec mindkét karján,
és egy mini ruha, gondolom,
az anyag testére feszül,
halovány barna árnyalatú ;
hajlik jobbra-balra,
sárga lábak napmelegben...

nincs menekvés saját létéből
nincs is vágya arra...

rádióban szimfonikus zenekar játszik,
amit ő nem hall,
ám mozgása éppen egyezik
a szimfónia
ütemével...

sötét lány, sötét lány
Istenről olvas, s Isten
én vagyok.

Baráti jó tanács sok fiatalembernek

Menj Tibetbe.
 Üljetvére.
 Olvasd a Bibliát.
 A cipőd fessd kékre.
 Növessz szakállt.
 Papírkenuban szeld az óceánt.
 Fizess elő az Esti Hírlapra.
 Rágásra csak szád bal oldalát használd.
 Féllábú nőt vegyél el, s beretváld az arcod.
 Vésd neved a karjára.
 Benzinnel moss csak fogat.
 Nappal aludj, éjjel mássz fára.
 Légy csuhás, s igyál páleszt meg sört.
 Tartsd víz alatt a fejed és hegedülj sokat.
 Hastáncolj rózsaszín gyertyák előtt.
 Öld meg a kutyád.
 Politizálj.
 Lakj hordóban.
 Zúzd be bárddal a fejed.
 Esőben ültess tulipánt.
 Csak verset ne írd!

múlt éjjel láttam egy csavargót

ahogy a vén kutya ment
 foltos fáradt szőrével
 a senki útján
 senkinek sem volt a kutyája...
 elhaladt az üres vodkás üvegek mellett
 el a mogyoróvajás üvegek mellett,
 árammal teli vezetékek mentén
 és amerre a madarak alszanak,
 ment lefelé az úton –
 senki kutyája
 mindenek között,
 bátran akár egy hadsereg.

Néhányan

néhányan sohasem örülnek meg.
 én, olykor kanapém mögé vackolok be
 három, talán négy napig.
 aztán ott találják.
 ez Kerub, mondják akkor, és
 bort csurgatnak torkomba
 mellem dörgölik
 olajjal kenetetnek.
 üvöltve ébredek, tébolyult
 tombolással –
 átkozva embert, mindenséget,
 ahogy szétcsapva köztük a fűre szórom
 őket.
 már jobban érzem magam
 bundáskenyeremhez fogok,
 még dúdolok is hozzá,
 nagy hirtelen oly édessé válok, mint egy
 rózsás
 túltáplált bálna.
 néhányan sohasem örülnek meg.
 igazán, milyen szörnyű
 életük lehet.

rímes vers

az aranyhalak éjjel gitárral énekelnek,
és a kurvák a csillagokkal most lemennek,
a kurvák a csillagokkal most elmennek

sajnálom, uram, de zárunk 4:30-kor,
az anyja nyak-a-múgy csupa kosz és por,
és a kurvák a csillagokkal le stb.
a qrvák a cs-kal le stb.

sajnálom Jancsi, nem kellesz, ne tarts ki,
szerelmes lettem, vár egy új kancsi,
3/4 olasz, 1/2 japcsi,
és a kurvák mennek
a kurvák mennek
stb.

Kacagó szív

a te életed a tied
ne hagyj, hogy sötét szakadékba
taszítsák.
légy résen.
mindig van kiút.
valahol látszik a fény.
nem túl erős fény
de legyőzi a sötétséget.
légy résen.
az istenek segítséget ajánlanak.
ismerd meg.
fogadd meg.
nem győzheted le a halált de
az életben legyőzheted, néha.
és minél többször sikerül,
annál több lesz a fény is.
a te életed a tied.
ismerd meg amíg lehet.
csodálatos vagy
az istenek örömet akarnak találni
benned.

a kör bezárul

Sanford szerette a mocskos
húzásokat: belepisált a tejesüvegbe,
leégette a pókok lábát, kutyákat
kínzott, vízzel töltötte föl a benzintartályt stb.

nem fogyott ki mocskos
húzásokból.

együtt nőttünk föl.

amikor kitört a második világháború, jelentkezett a
Légierőhöz.

„a pilótáké lesz az összes puncsi”,
mondta.

második bevetésénél a La
Manche felett
kilőtték a segge alól a
gépet.

soha nem került elő.

újabb piszkos húzás egy mocskos
világban.

PÉTER ZOLTÁN fordításai